

prima instanță: M.Diaconu
instanța de apel: N.Budăi, M.Guzun, N.Craiu

dosarul nr.2ra-2618/13

Î N C H E I E R E

07 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii

Ion Vîlcov, Ion Corolevski,

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Pascal Dorin,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Calineva
Tatiana către Pascal Dorin, intervenient accesoriu Agenția Municipală de
Ipotecă mun.Chișinău privind partajarea averii în devălmășie a soților și
încasarea sumei echivalentul cotei părți din imobil,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08.11.2012, prin care a fost
admis apelul declarat de Calineva Galina, s-a casat hotărîrea Judecătoriei
Buiucni, mun.Chișinău din 13.12.2011 și s-a pronunțat o nouă hotărîre de
admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 22.01.2010, Calineva Tatiana s-a adresat în instanță cu cerere de
chemare în judecată către Pascal Dorin, intervenient accesoriu Agenția
Municipală de Ipotecă mun. Chișinău, solicitînd partajarea sumei de 25000
dolari SUA, depuși de către Pascal Dorin în contul construcției apartamentului
nr.52 din casa 97, amplasată pe str. Alba Iulia, mun. Chișinău, conform
contractului nr.AIU/08/2/48, cu încasarea de la pîrît a sumei de 12500 dolari
SUA.

În motivarea cerințelor a invocat, că la data de 14.11.2003 a încheiat
căsătoria cu pîrîtul, iar la 14.06.2006, căsătoria lor a fost desfăcută de către
Oficiul de Stare Civilă mun.Chișinău, fără a partaja averea, deoarece considera
că se vor împăca. Ulterior reclamanta cu Pascal Dorin s-au împăcat și din
ianuarie 2007 au prelungit relațiile de familie și gospodărie comună pe parcursul
a câtorva luni.

Indică reclamanta, că în timpul căsătoriei, pentru a-și asigura familia cu
spațiu locativ, fostul soț Pascal Dorin a încheiat la 20.06.2005 cu Agenția
Municipală de Ipotecă din Chișinău SA, contractul nr. AIU/08/2/48 privind

construcția spațiului locativ, avînd ca obiect apartamentul nr. 52 din str. Alba Iulia, 97 mun. Chișinău.

Costul apartamentului constituie 49770,5 dolari SUA. Conform cerințelor legale, achitarea costului spațiului locativ ce urma să fie construit, s-a efectuat prin depunerea a 50% din costul apartamentului la depozitul băncii și 50% din contul creditului bancar. Astfel, în luna iunie 2005 Pascal Dorin a depus la depozitul BC „Moldova Agroindbank” SA echivalentul a 25000 dolari SUA, pe care reclamanta a indicat, că i-a dat tatăl său Calinev Iurie. La 28.06.2005 au fost achitați 314000 lei, echivalentul a 24960,06 dolari SUA din contul creditului bancar contractat la Filiala nr.1 BC „Moldova Agroindbank” SA, în scopul investiției în construcția locativă, iar la 19.11.2008 au fost achitați restul banilor 257065,93 lei, echivalentul a 24810,44 dolari SUA depuși în iunie 2005 la depozitul băncii.

Reclamanta a invocat prevederile art. 22 Codul familie, care stabilește, că în cazul împărțirii bunurilor, care sunt proprietate în devălmășie a soților, părțile lor se consideră egale. Consideră, că în circumstanțele descrise mai sus reclamanta are dreptul la jumătate din suma de 25000 dolari SUA, depuși în luna iunie 2005 de către pîrît la depozitul băncii și constituie echivalentul a 12500 dolari SUA.

Mai indică reclamanta, că la 15.11.2008 apartamentul, pe care l-au construit împreună cu fostul soț a fost transmis în folosința pîrîtilui, care pînă la moment nu a perfectat dreptul de proprietate asupra bunului, refuzînd de a partaja benevol bunul comun, motiv din care s-a adresat în instanță.

La 05.10.2010, reclamanta a depus o cerere de modificarea cerințelor invocate în cererea de chemare în judecată, solicitînd de a încasa de la Pascal Dorin suplimentar, la cerințele invocate în cererea de bază suma de 19620 lei, motivînd prin faptul, că la depunerea cererii de chemare în judecată nu a putut obține informații depline privind achitarea de către pîrît a creditului primit de la bancă în scopul investiției în construcția locativă pînă la desfacerea căsătoriei. Prin încheierea judecătoriei Buiucani a solicitat de la BC „Moldova-Agroindbank ” SA informația referitor la mărimea sumelor achitate de Dorin Pascal în contul rambursării creditului obținut în mărime de 314000 lei conform contractului de credit nr.SO 5124 din 28 iunie 2005, care constituie averea în devălmășie a soților și care urmează a fi partajată.

Totodată urmează de a fi partajate și sumele achitate în contul contractului de credit pe perioada februarie-aprilie 2007 cît părțile au reînnoit relațiile de familie și gospodăria comună cu Pascal Dorin, care constituie 7848 lei. Astfel urmează a fi partajată și suma de 39240 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 13.12.2011, a fost respinsă, ca nefondată, acțiunea înaintată de Calineva Tatiana.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08.11.2012, a fost admis apelul declarat de Calineva Tatiana. S-a casat hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 13.12.2011 și s-a pronunțat o nouă hotărîre, prin care acțiunea

a fost admisă parțial. S-a încasat de la Pascal Dorin în beneficiul Tatiane Calineva suma de 12480 dolari SUA. S-a încasat de la Calineva Tatiana în beneficiul statului taxa de stat pentru examinarea apelului 441,45 lei și de la Pascal Dorin taxa de stat pentru examinarea apelului 7065 lei. În rest, acțiunea înaintată a fost respinsă.

La 25.03.2013, Pascal Dorin a declarat recurs, în termen legal, deoarece scrisoarea privind expedierea deciziei pentru cunoștință este datată cu 22.01.2013, însă date privind recepționarea acesteia la materialele cauzei nu sînt, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului, a indicat că decizia instanței de apel este ilegală, deoarece instanța de apel nu a luat în considerație faptul că argumentele reclamantei precum că banii în sumă de 25000 dolari SUA pentru construcția apartamentului în ipotecă au fost luați de la părinții săi, nu au fost probate nici printr-un scris, astfel, argumentele date sînt declarative. Însă, că banii au fost investiți de recurent au fost prezentate atît recipisa de împrumut, cît și contractul de vînzare-cumpărare a apartamentului părinților săi. La fel, a indicat că sînt declarative argumentele reclamantei că după desfacerea căsătoriei, ei și-au reînnoit relațiile și au dus gospodărie comună pînă în februarie 2007. Indică că aceasta nu corespunde realității, deoarece ei au întrerupt orice relație din 14.06.2006.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de recurentul Pascal Dorin este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu dispoziția art.432 alin.(1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, cauza fiind judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, astfel, recursul fiind vădit neîntemeiat.

Argumentele invocate de recurentul Pascal Dorin în cererea de recurs că decizia instanței de apel este ilegală, poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute.

Dezacordul cu decizia instanței de apel prin relatarea situației în viziunea recurentului, este inadmisibilă din considerentele că nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a

acestei hotărâri, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea lor dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Călăuzindu-se de art.440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433 CPC și anume la lit.a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către recurentul Pascal Dorin, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), 433 lit.a), art.440 alin.(1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Pascal Dorin, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac
Ion Vîlcov
Ion Corolevschi